

Vejledning til bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v.

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Anvendelsesområde
3. Proportionalitet
4. Afgrænsning af outsourcing
5. Kritisk eller vigtig outsourcing
6. Videreoutsourcing
7. Ledelse og styring af outsourcing
8. Ledelsens opgaver og ansvar
9. Interessekonflikter
10. Beredskabsplaner
11. Dokumentationskrav
12. Outsourcingregister
13. Exitstrategier
14. Outsourcing af tilladelsespligtige processer, tjenesteydelser eller aktiviteter
15. Risikovurdering ved anvendelse af outsourcing
16. Forudgående undersøgelse
17. Outsourcingkontrakt
18. Databeskyttelse og it-relateret outsourcing
19. Overvågning og kontrol
20. Brug af centraliseret overvågning og kontrol
21. Brug af fælles revisioner med andre af leverandørens kunder
22. Brug af interne revisionsrapporter, tredjepartscertificeringer og tredjepartsrevisionsrapporter stillet til rådighed af leverandøren
23. Meddelelse til Finanstilsynet
24. Dispensation
25. Straf
26. Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

Kapitel 1

1. Indledning

Denne vejledning erstatter den tidligere vejledning nr. 37 af 12. maj 2010 til bekendtgørelse om outsourcing af væsentlige aktivitetsområder.

Outsourcing kan udgøre en risikofaktor i sig selv. Bekendtgørelse om outsourcing for kreditinstitutter m.v. regulerer, hvordan virksomhederne skal håndtere risici ved outsourcing, som i vejledningen betegnes outsourcing-risici. Outsourcing-risici skal forstås som de risici, både interne og eksterne, der opstår ved, at virksomheden får en leverandør til at udføre aktiviteter, processer eller tjenesteydelser for sig. En sådan konstellation kan medføre bl.a. governance-risici hos både outsourcingvirksomheden og leverandøren. Eksempelvis kan der være risici forbundet med manglende mulighed for, at virksomhedens ledelse kan udøve sine ledelsesbeføjelser. Bekendtgørelsens regelsæt skal derfor ses i sammenhæng med kravene i bekendtgørelse om ledelse og styring i pengeinstitutter m.fl. (ledelsesbekendtgørelsen).

Outsourcing-risici ligger udover de risici, der er tilknyttet selve den ydelse, som leverandøren leverer til outsourcingvirksomheden. Eksempelvis vil en virksomhed fortsat have kreditrisici, når den outsourcer dele af en kreditbevillingsproces, hvis den havde haft kreditrisici, mens den selv udførte processerne. Ved outsourcingen vil der dog i tilknytning til kreditrisici opstå outsourcing-risici.

Bekendtgørelsen er en implementering af EBA's "Retningslinjer for outsourcing" EBA/GL/2019/02 af 25. februar 2019. Denne vejledning inddrager eksempler og præciseringer m.v., der fremgår af retningslinjerne. Retningslinjerne kan derfor benyttes som fortolkningsbidrag til forståelsen af bekendtgørelsen og vejledningen.

I vejledningen sidestilles it (informationsteknologi) med IKT (informations- og kommunikationsteknologi). Udtrykket it (informationsteknologi) vil blive anvendt som samlet begreb i vejledningen.

2. Anvendelsesområde

Bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v. gælder for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, sparevirksomheder, fælles datacentraler, operatører af regulerede markeder, e-pengeinstitutter, betalingsinstitutter og Danmarks Skibskredit A/S, jf. § 1, stk. 1.

Bekendtgørelsen finder med de fornødne tilpasninger også anvendelse for alle de omfattede virksomhedstyper på konsolideret og delkonsolideret niveau med undtagelse af e-pengeinstitutter og betalingsinstitutter, jf. § 1, stk. 2, i bekendtgørelsen. Med konsolideret niveau skal forstås, at reglerne i bekendtgørelsen, der gælder for individuelle virksomheder også som helhed gælder for den koncern, som virksomhederne indgår i. Koncernen skal i denne sammenhæng ses som en enkelt virksomhed. Med delkonsolideret niveau skal forstås konsolideret niveau, men i denne sammenhæng skal der kun ses på en del af koncernen, f.eks. i det tilfælde, hvor en modervirksomhed ikke er den øverste modervirksomhed i en koncern, hvor der således kun skal ses på denne modervirksomhed og dens dattervirksomheder.

Modervirksomheder skal sikre, at anvendelsen af outsourcing hos virksomheden og dens dattervirksomheder er konsistent, velintegreret og passende på alle niveauer i koncernen, jf. § 1, stk. 3 i bekendtgørelsen.

Bestemmelsens formål er at sikre, at modervirksomheden er i stand til at vurdere koncernens anvendelse af outsourcing på tværs af virksomhederne i koncernen og derved tage højde for de yderligere outsourcing-risici, der alt andet lige er på koncernniveau.

Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på outsourcing, der er reguleret af andre specifikke regler på det finansielle område, jf. § 1, stk. 4, i bekendtgørelsen, herunder hvor outsourcingforholdet er reguleret i UCITS-direktivet¹, AIFMD², MiFID II³, som er implementeret i anden lovgivning. Som eksempel kan nævnes, at bekendtgørelsen ikke finder anvendelse på investeringsforvaltningsselskabers delegation af opgaver, der udgør en del af administrationen af en SIKAV, værdipapirfond eller udenlandsk UCITS, jf. § 102 i lov om finansiell virksomhed, men bekendtgørelsen finder anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber på andre områder, hvor selskaberne ikke er reguleret af andre regler på det finansielle område.

[Bekendtgørelsen finder heller ikke anvendelse på outsourcing, som anvendes af virksomheder med tilladelse som udbyder af kontooplysningstjenester efter § 60 i lov om betalinger. *(Kommentar: dette forventes at træde i kraft 1. januar 2021 ved § 60, stk. 6, efter fremsat ændringslovforslag af den 8. oktober 2020. Såfremt den nye § 60, stk. 6 ændres eller udgår ved behandling i Folketinget, vil ovenstående bemærkning tilsvarende ændres eller udgå af denne vejledning).*]

Bekendtgørelsen finder anvendelse på fælles datacentraler, når disse gør brug af outsourcing, jf. § 1, stk. 1, nr. 6, i bekendtgørelsen. Fælles datacentraler er virksomheder, hvis væsentligste aktiviteter omfatter it-drifts- eller udviklingsopgaver for flere finansielle virksomheder m.v., jf. § 343 q, i lov om finansiell virksomhed, men disse kan også udføre aktiviteter for ikke-finansielle virksomheder. Denne bekendtgørelse finder ikke anvendelse for outsourcing af it-opgaver hos fælles datacentraler, der udelukkende udføres for virksomheder, der ikke er omfattet af den finansielle regulering.

3. Proportionalitet

Bekendtgørelsen indeholder et proportionalitetsprincip, som har betydning for opfyldelsen af kravene til de omfattede virksomheders anvendelse af outsourcing, jf. § 2.

Det fremgår af § 2, at outsourcingvirksomheden skal opfylde kravene i bekendtgørelsen under hensyn til, om kravene er proportionale i forhold til en række af outsourcingvirksomhedens egenskaber og egenskaber ved den konkrete outsourcing.

Bestemmelsen skal forstås på den måde, at den anfører forhold, som virksomheden skal tage hensyn til ved vurderingen af, hvornår kravene i bekendtgørelsen er opfyldt. Formålet med oplistningen af virksomhedens risikoprofil, forretningsmodel, størrelse, kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter og virksomhedens struktur er således at sikre en proportional tilgang til kravene til de omfattede virksomheder under hensyntagen til de konkrete karakteristika ved den enkelte virksomhed.

Derudover skal anden led af bestemmelsen forstås på den måde, at den anfører en række forhold vedrørende selve outsourcingen, som virksomheden også skal tage hensyn til ved vurderingen af, om kravene i bekendtgørelsen er opfyldt.

---

¹ Direktiv 2009/65/EF (UCITS IV) om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)

² Direktiv 2011/61/EU (AIFMD) om forvaltere af alternative investeringsfonde

³ Direktiv 2014/65/EU (MiFID II) om markeder for finansielle instrumenter

Det grundlæggende krav i bekendtgørelsen er, at outsourcing skal foregå på en betryggende måde, jf. § 10, stk. 1 og § 12, stk. 1. Proportionalitetsprincippet bør derfor ses i sammenhæng med dette krav, således at kravene i bekendtgørelsen kan gøres lempeligere, men ikke mere lempelige end at der altid er tale om betryggende brug af outsourcing.

Det er virksomheden, der vurderer, hvilke foranstaltninger der er tilstrækkelige til, at outsourcing drives betryggende, men denne vurdering er underlagt tilsyn af Finanstilsynet. En virksomhed skal derfor kunne dokumentere vurderinger og beslutninger truffet i forbindelse med bekendtgørelsens krav, herunder anvendelsen af proportionalitetsbestemmelsen og behørigt dokumentere disse i overensstemmelse med kravet i § 15 i bekendtgørelsen.

Kravene til outsourcingvirksomheden kan gøres lempeligere på baggrund af proportionalitetsprincippet, men de kan aldrig fraviges helt. F.eks. kan det ikke på baggrund af princippet vurderes, at en virksomhed ikke skal have en outsourcingansvarlig, som er et eksplicit krav i bekendtgørelsens § 12, stk. 3.

Virksomheder omfattet af § 2 i ledelsesbekendtgørelsen kan lade kriterierne i denne bestemmelse indgå ved anvendelsen af proportionalitetsprincippet⁴.

Kapitel 2

4. Afgrænsning af outsourcing

I § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen, defineres outsourcing som enhver form for ordning mellem en virksomhed og en leverandør, i henhold til hvilken leverandøren udfører en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som virksomheden ellers selv ville udføre. Denne definition af outsourcing svarer til definitionerne, som er angivet i lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder og lov om betalinger. Der kan være processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, der er underlagt andre regelsæt, som for eksempel aktiviteter underlagt Datatilsynets tilsyn som tilsynsmyndighed for efterlevelse af forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondataforordningen).

Begrebet outsourcing dækker på baggrund af definitionen således også koncernintern outsourcing, der derfor er omfattet af bekendtgørelsen.

Det følger af § 3, stk. 2, at outsourcingvirksomheden ved vurderingen af, om en ordning udgør outsourcing, og dermed om bekendtgørelsen finder anvendelse, skal overveje, hvorvidt processerne, tjenesteydelserne eller aktiviteterne eller dele heraf udføres gentagne gange eller løbende af leverandøren. Der er således som udgangspunkt ikke tale om outsourcing, hvis aftalen kun vedrører en enkeltstående ydelse, som ikke er tænkt til at indgå i et løbende samarbejde. Outsourcingvirksomheden skal desuden overveje om processerne, tjenesteydelserne eller aktiviteterne eller dele heraf normalt ville falde inden for rammerne af processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, der realistisk set ville eller kunne udføres af outsourcingvirksomheden. Dette

---

⁴ Kriterierne fremgår af artikel 74, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU (CRD), som er implementeret ved § 2 i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

gælder også, selvom outsourcingvirksomheden ikke har udført disse processer, tjenesteydelser eller aktiviteter selv tidligere. I overvejelserne kan indgå, om processen, tjenesteydelsen eller aktiviteten ligger indenfor rammerne af outsourcingvirksomhedens sædvanlige forretningsområde.

Som det følger af § 3, stk. 3, i bekendtgørelsen, skal outsourcingvirksomheden i vurderingen af, om en ordning udgør outsourcing, og dermed om bekendtgørelsen finder anvendelse, inddrage alle aspekter af ordningen, hvis denne indeholder flere processer, tjenesteydelser eller aktiviteter. Som eksempel kan nævnes den situation, hvor en leverandørs ydelse omfatter både levering af datalagringshardware og sikkerhedskopiering af data. I en sådan situation vil begge aspekter skulle inddrages i vurderingen af, om der er tale om outsourcing omfattet af bekendtgørelsen. Hvis en leverandørs ydelse udelukkende indebærer levering af en fysisk ting, som f.eks. datalagringshardware, vil der som udgangspunkt ikke være tale om outsourcing.

§ 3, stk. 4, i bekendtgørelsen, indeholder en opstilling af processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, der ikke udgør outsourcing. Listen skal ikke forstås som de eneste typer ordninger, der ikke kan udgøre outsourcing. Udover de i § 3, stk. 4, oplyste situationer, vil det altid vil være en konkret vurdering efter § 3, hvorvidt en ordning udgør outsourcing.

Ved globale betalingsnetværksinfrastrukturer, jf. § 3, stk. 4, nr. 3, i bekendtgørelsen, forstås alene tilkobling til og brug af fælles netværksinfrastrukturer, der gør det muligt for deltagerne, som er tilsluttet netværket, at sende informationer om betalinger mellem hinanden. Visa, MasterCard og SWIFT er eksempler på udbydere af globale betalingsnetværksinfrastrukturer. Udbyder en virksomhed, der leverer globale betalingsnetværk, også andre ydelser, som ikke direkte vedrører tilkobling til og brug af de fælles infrastrukturer, kan det blive anset for outsourcing, hvis kriterierne herfor i øvrigt er opfyldt.

Køb af tjenester, varer eller forsyning, som ikke normalt ville blive udført af outsourcingvirksomheden selv, jf. § 3, stk. 4, nr. 6, i bekendtgørelsen, anses ikke som outsourcing. Som eksempel kan nævnes rådgivning fra en arkitekt, enkeltstående juridiske vurderinger og repræsentation for retten, rengøring, havearbejde og vedligeholdelse af outsourcingvirksomhedens lokaler, sundhedsydelser, servicering af firmabiler, catering, automattjenester, funktionærtjenester, rejsetjenester, posttjenester, receptionister, sekretærer og telefonister), varer (f.eks. plastikkort, kortlæsere, kontorartikler, pc'er, møbler) eller forsyning (f.eks. el, gas, vand, telefonlinje).

5. Kritisk eller vigtig outsourcing

Virksomhederne skal altid anse en outsourcing som kritisk eller vigtig i de tilfælde, som er oplyst i § 4, stk. 1, i bekendtgørelsen. En outsourcing er bl.a. kritisk eller vigtig, hvis en fejl eller mangel ved en outsourcings udførelse væsentligt vil forringe outsourcingvirksomhedens mulighed for at overholde betingelserne i sin tilladelse. Som eksempler kan nævnes betingelserne, der følger af lov om finansiel virksomhed, bekendtgørelse af lov om værdipapirhandel m.v. og lov om betalinger.⁵

Om outsourcing af it-systemer, der anvendes som led i den almindelige drift af en virksomhed, er kritisk eller vigtig outsourcing, skal vurderes ud fra kriterierne i § 4, stk. 1, i bekendtgørelsen. Vurderingen heraf vil altid bero på en konkret vurdering. It-outsourcing, hvor fejl eller mangler hos leverandøren kan medføre,

---

⁵ Betingelserne, der følger af direktiv 2013/36/EU, som implementeret ved lov om finansiel virksomhed, forordning (EU) nr. 575/2013, direktiv 2014/65/EU, som implementeret ved bekendtgørelse af lov om værdipapirhandel m.v., direktiv (EU) 2015/2366 og direktiv 2009/110/EF, som implementeret ved lov om betalinger.

at virksomhedens it-sikkerhed forringes og/eller kan medføre manglende efterlevelse af virksomhedens it-sikkerhedspolitik, bør som udgangspunkt betragtes som kritisk eller vigtig outsourcing.

Bekendtgørelsens § 4, stk. 2, omhandler outsourcing af it-opgaver, der udføres for finansielle virksomheder af fælles datacentraler. Bestemmelsen skal forstås således, at hvis en fælles datacentral videreoutsourcer it-opgaverne til en underleverandør, vil det skulle vurderes ud fra påvirkningen på de finansielle virksomheder – og ikke på datacentralen – om der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing.

Outsourcing af tilladelsespligtige aktiviteter, der isoleret set vil kræve tilladelse, udgør altid kritisk eller vigtig outsourcing, jf. § 4, stk. 3, i bekendtgørelsen. Som et eksempel kan nævnes den situation, hvor en leverandør udfører værdipapirhandelsaktiviteter på vegne af outsourcingvirksomheden.

Outsourcing af operationelle opgaver i interne kontrolfunktioner skal anses for kritisk eller vigtig outsourcing, medmindre manglende eller uhensigtsmæssig udførelse af de outsourcete processer, tjenesteydelser eller aktiviteter ikke vil have en negativ indvirkning på effektiviteten af den interne kontrolfunktion, jf. § 4, stk. 4, i bekendtgørelsen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med andre bestemmelser i bekendtgørelsen, herunder f.eks. § 9, stk. 1, om at outsourcingvirksomheden skal sikre, at den udøver sine ledelsesbeføjelser i forbindelse med outsourcing effektivt. Det er en forudsætning for effektiv udøvelse af ledelsesbeføjelser, at outsourcingvirksomheden har betryggende kontrolfunktioner, jf. § 8. Hvis operationelle opgaver i kontrolfunktioner er outsourcete, skal outsourcingen derfor som udgangspunkt opfylde de yderligere krav i bekendtgørelsen, som stilles til vigtig og kritisk outsourcing.

Outsourcingvirksomheden skal løbende vurdere, om en outsourcet proces, tjenesteydelse eller aktivitet er kritisk eller vigtig, hvis risikoen ved eller omfanget af processen, tjenesteydelsen eller aktiviteten har ændret sig væsentligt, jf. § 4, stk. 5, i bekendtgørelsen. Vurderingen foretages løbende og kan ændre sig over tid.

Ved vurderingen af, hvorvidt en outsourcet proces, tjenesteydelse eller aktivitet er kritisk eller vigtig, bør virksomheder omfattet af regelsættet i direktiv 2014/59/EU (BRRD) tage særlig højde for funktioner relateret til centrale forretningsområder og kritiske funktioner, som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 35, og artikel 2, stk. 1, nr. 36, i direktiv 2014/59/EU (BRRD), som implementeret ved lov om finansiell virksomhed og identificeret af institutter, som anvender kriterierne i artikel 6 og 7 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/778. Centrale forretningsområder skal som udgangspunkt forstås som forretningsområder og hertil knyttede ydelser, der repræsenterer væsentlige kilder til indtægter, fortjeneste eller franchiseværdi for et institut eller en koncern, som et institut er en del af, jf. BRRD artikel 2, stk. 1, nr. 36. Kritiske funktioner skal som udgangspunkt forstås som aktiviteter, ydelser eller transaktioner, hvis ophør kan forventes at føre til forstyrrelser i ydelser, der er af afgørende betydning for realøkonomien, eller til forstyrrelse af den finansielle stabilitet som følge af et instituts eller en koncerns størrelse, markedsandel, eksterne og interne forbindelser, kompleksitet eller grænseoverskridende aktiviteter, navnlig med hensyn til muligheden for at erstatte de pågældende aktiviteter, ydelser eller transaktioner, jf. BRRD artikel 2, stk. 1, nr. 35.

Outsourcing af processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, som er nødvendige for at udføre opgaver inden for centrale forretningsområder eller kritiske funktioner, bør som udgangspunkt betragtes som kritisk eller vigtig outsourcing, medmindre outsourcingvirksomheden vurderer og dokumenterer, at mangler ved outsourcing eller uhensigtsmæssig outsourcing af processen, tjenesteydelsen eller aktiviteten ikke ville have en negativ indvirkning på den operationelle kontinuitet i virksomhedens kerneforretning eller den kritiske funktion.

Det følger af § 5 i bekendtgørelsen, at outsourcingvirksomheden skal inddrage resultatet af risikovurderingen i § 19 ved vurderingen af, om der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing. § 19 i bekendtgørelsen gælder for al outsourcing, og vurderingen af, om outsourcing er kritisk eller vigtig, skal altid foretages i forlængelse heraf. Proportionalitetsprincippet, jf. § 2 i bekendtgørelsen, har betydning for intensiteten af risikovurderingen og dokumentationskravet.

I øvrigt oplistes i § 5, stk. 1, nr. 1-10, i bekendtgørelsen, en række faktorer, der som minimum skal tages højde for ved vurderingen af, om der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing.

Til brug for vurderingen af, om der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing, skal outsourcingvirksomheden bl.a. tage højde for de mulige konsekvenser af enhver afbrydelse af den outsourcete proces, tjenesteydelse eller aktivitet, eller leverandørens manglende evne til at levere de aftalte leverancer løbende, på det aftalte serviceniveau i forhold til den kort- og langsigtede økonomiske modstandskraft og levedygtighed, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, litra a, i bekendtgørelsen. Herunder bør der tages højde for aktiver, kapital, omkostninger, finansiering, likviditet, profit og tab, hvor dette er relevant.

Ved vurderingen af, om der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing, skal outsourcingvirksomheden desuden tage højde for de operationelle risici, jf. § 5, stk. 1, nr. 2, litra c, i bekendtgørelsen. Herunder bør som minimum indgå adfærd, it og juridiske risici.

Ved vurderingen af, om en outsourcing er kritisk eller vigtig, skal der tages højde for, om outsourcingvirksomheden har mulighed for at overføre en outsourcet proces, tjenesteydelse eller aktivitet til en anden leverandør, jf. § 5, stk. 1, nr. 8, i bekendtgørelsen. Herunder bør det vurderes, om dette er muligt både kontraktligt og i praksis, ligesom de anslåede risici, hindringer for forretningskontinuiteten, omkostninger og tidsramme herfor bør indgå i vurderingen. Såfremt outsourcingvirksomheden vil have svært ved at overføre funktionen til en anden leverandør, vil det tale for, at der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing.

Ved vurderingen af beskyttelse af data og de potentielle konsekvenser af brud på fortroligheden eller manglende sikring af datatilgængelighed og dataintegritet for outsourcingvirksomheden og dens kunder, jf. § 5, stk. 1, nr. 10, i bekendtgørelsen, bør overholdelse af forordning (EU) 2016/679 (persondataforordningen) indgå.

6. Videreoutsourcing

Ved videreoutsourcing forstås en leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med outsourcingvirksomheden, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videreoutsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuel videreoutsourcing til andre led i kæden af underleverandører, som defineret i § 5, stk. 1, nr. 31, i lov om finansiel virksomhed.

Outsourcingvirksomheden skal ved kritisk eller vigtig outsourcing sikre sig, at der ved en leverandørs videreoutsourcing til en underleverandør foreligger en kontrakt mellem leverandøren og underleverandøren, der forpligter underleverandøren til at overholde gældende lovgivning, myndighedskrav og kontraktlige forpligtelser, jf. § 6, stk. 1. Outsourcingvirksomheden skal ifølge bilag 3, nr. 2, litra i, sikre sig, at det fremgår af outsourcingkontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren, at den outsourcete proces, tjenesteydelse eller aktivitet bliver udført efter de af outsourcingvirksomheden fastsatte krav, selvom denne bliver videreoutsourcet af leverandøren. Afgørende er derfor, at en eventuel videreoutsourcing ikke forringer

outsourcingvirksomhedens rettigheder og leverandørens forpligtelser som følge af videreoutsourcing. I de tilfælde, hvor leverandøren alene videreoutsourcer en del af en kritisk eller vigtig proces, tjenesteydelse eller aktivitet, vil denne videreoutsourcing ikke altid skulle klassificeres som kritisk eller vigtig. Det vil komme an på en konkret vurdering, som skal foretages af outsourcingvirksomheden. Vurderingen af, om videreoutsourcing er kritisk eller vigtig, skal foretages på samme måde som ved outsourcing i 1. led, dvs. efter §§ 4 og 5 i bekendtgørelsen. I vurderingen kan outsourcingvirksomheden inddrage den senest opdaterede risikovurdering af outsourcingen til leverandøren, men der skal dertil foretages en ny risikovurdering ved videreoutsourcing, jf. § 19, som vurderingen også skal tage højde for.

Ifølge § 6, stk. 2, i bekendtgørelsen, er det et krav til videreoutsourcingkontrakten, at denne giver outsourcingvirksomheden, en tredjepart udpeget af outsourcingvirksomheden og Finanstilsynet de samme rettigheder til adgang og revision, som normalt kræves af en outsourcingkontrakt. Disse rettigheder fremgår af § 21, stk. 5, og bilag 3, nr. 4. Formålet med § 6, stk. 2, er således at sikre, at de relevante parter bevarer retten til adgang og revision, selvom leverandøren eller underleverandøren videreoutsourcer. § 6, stk. 2 gælder ved al outsourcing.

Outsourcingvirksomheden skal i outsourcingkontrakten tage stilling til, hvorvidt kritiske eller vigtige processer, aktiviteter eller tjenesteydelser, eller væsentlige dele heraf, kan videreoutsources, jf. bilag 3, nr. 1, litra f, i bekendtgørelsen. Hvis dette er tilfældet, skal outsourcingkontrakten opfylde nogle nærmere angivne krav, jf. bilag 3, nr. 2. Leverandøren skal give meddelelse til outsourcingvirksomheden, hvor en kontraktuel mulighed for videreoutsourcing udnyttes, jf. bilag 3, nr. 2, litra f. Det er muligt i kontrakten at aftale aktiv godkendelse eller passiv godkendelse efter en notifikationsmekanisme. Afgørende er, at outsourcingvirksomheden har tid til at udøve sin ret til at modsætte sig videreoutsourcing, hvor videreoutsourcing har væsentlige negative virkninger for den kritiske eller vigtige outsourcing, vil føre til en væsentlig forøgelse af risikoen for outsourcingvirksomheden, eller hvis kontraktkravene fastsat efter § 6, stk. 1 og 2, ikke efterleves, jf. § 6, stk. 3 i bekendtgørelsen.

Hvis outsourcingvirksomheden vælger en model med passiv godkendelse og derved en notifikationsmekanisme, skal notifikationsperioden fastsættes, så den er tilstrækkelig lang til, at outsourcingvirksomheden kan lave en vurdering af risiciene og gøre indvendinger mod ændringer, før den planlagte videreoutsourcing eller væsentlige ændringer heraf træder i kraft, jf. bilag 3, nr. 2, litra f. Dette kan ske ved, at outsourcingvirksomheden, hvis relevant, enten indgår i en dialog med leverandøren om genforhandling eller mitigerer de risici, som ændringen medfører for outsourcingvirksomheden, inden ændringen træder i kraft. Notifikationsperioden bør også tage højde for, at outsourcingvirksomheden kan blive tvunget til at skulle gennemføre et exit fra leverandøren inden for den aftalte notifikationsperiode, hvis risici ikke kan mitigeres af outsourcingvirksomheden eller i samarbejde med leverandøren. Derfor skal outsourcingvirksomhedens exitstrategier også tage højde for, at outsourcingvirksomheden kan blive tvunget til at skulle gennemføre exit fra leverandøren indenfor en aftalt notifikationsperiode, jf. § 17 og bilag 4 i bekendtgørelsen. I de tilfælde, hvor de outsourcede aktiviteter på grund af omfang, kompleksitet og afhængigheden m.v. ikke vurderes at kunne hjemtages eller overføres rettidigt og betryggende til en anden leverandør, og indenfor en på forhånd fastsat tidsramme, bør outsourcingvirksomheden sikre, at kravene i kontrakten indrettes med afsæt heri. Det følger af bekendtgørelsens § 9, stk. 3. Kontrakten kan, for at sikre sig mod ovenstående risici, eksempelvis indrettes således, at den ikke tillader videreoutsourcing, eller fastsætter krav om godkendelse før ændringer må træde i kraft, jf. bilag 3, nr. 2, litra g.

Det anses ikke for betryggende outsourcing, at outsourcingvirksomheden kan blive tvunget til at acceptere

risici ved ibrugtagelse af nye underleverandører, hvor risici som følge heraf normalt ikke ville blive accepteret, men hvor omkostning, konsekvenser, risici m.v. for outsourcingvirksomheden vurderes at være større, hvis outsourcingvirksomheden afviser en planlagt videreoutsourcing og tvinges til at gennemføre et exit indenfor den fastsatte notifikationsperiode. Outsourcingvirksomheden bør således indrette kontrakten, interne forretningsgange, exitplaner m.v., så outsourcingvirksomheden er i kontrol med outsourcingen, og ikke risikerer at blive tvunget til at acceptere en ordning (lock-in situationer) eller u hensigtsmæssige leverandørfælgigheder. Som eksempel kan nævnes den situation, at leverandøren tager en uønsket underleverandør i brug inden outsourcingvirksomheden har haft mulighed for at afslutte og udtræde af outsourcingkontrakten eller dele heraf med leverandøren.

Outsourcingvirksomheden kan opsig outsourcingkontrakten helt eller delvist, hvis de ikke kan acceptere videreoutsourcing. Hvis virksomheden ikke ønsker at opsig kontrakten, kan de også – i det omfang, det er muligt – vælge blot at undlade at anvende den del af leverandørens ydelser, som er påvirket af den videreoutsourcing, der ikke kan accepteres. I et sådant tilfælde kræves der således ikke opsigelse af outsourcingkontrakten efter § 6, stk. 3, eftersom bestemmelsens betingelser ikke er opfyldte. I det omfang, at virksomheden ikke har tænkt sig at anvende dele af kontrakten på et senere tidspunkt, bør kontrakten dog bringes på linje med ydelserne. Opsigelsesbestemmelser bør også, som ved iværksættelse af exitstrategier og exitplaner, tilrettelægges med afsæt i typen af outsourcing. Er det eksempelvis it-outsourcing, hvor en videreoutsourcing kan medføre, at der gives adgang til fortrolig data, bør opsigelsesbestemmelser sikre, at data m.v. selv i en kort periode, ikke bliver gjort tilgængeligt for nye underleverandører, hvor dette ikke kan accepteres. Dette følger af kravet i § 9, stk. 2, om, at outsourcingvirksomheden ved brug af outsourcing skal sikre relevante foranstaltninger, der sikrer tilstrækkelig varetagelse af personoplysninger og data, der behandles af leverandører.

Kapitel 3

7. Ledelse og styring af outsourcing

Outsourcingvirksomheden må ikke som følge af brug af outsourcing blive en juridisk enhed uden selvstændig aktivitet, jf. § 7, stk. 1, i bekendtgørelsen. Afgørende er, at outsourcingvirksomheden ikke bliver en tom skal, og at outsourcingvirksomheden ikke ved brug af outsourcing underminerer virksomhedens evne til at udøve ledelsesbeføjelser effektivt. Eksempelvis kan det nævnes, at bestyrelsen i outsourcingvirksomheden i den finansielle lovgivning er tillagt visse specifikke opgaver, som eksempelvis de opgaver, der fremgår af ledelsesbekendtgørelsens kapitel 2. Disse opgaver kan ikke outsources, jf. § 10, stk. 2, i outsourcingbekendtgørelsen. Outsourcingvirksomheden bør som minimum bevare betryggende interne kontrolfunktioner i 1., 2. og 3. forsvarslinje, eftersom dette forudsættes for, at virksomheden kan opfylde kravene til styring og kontrol i § 8.

Outsourcingvirksomheden skal således bevare muligheden for at styre, kontrollere og overvåge outsourcede processer, aktiviteter og tjenesteydelser. Kravet til outsourcingvirksomhedens styring af outsourcede processer, aktiviteter og tjenesteydelser påvirkes af proportionalitetsprincippet i § 2, dvs. det kan gøres mere lempeligt, men kravene i § 7 kan aldrig fraviges helt på baggrund af dette.

Outsourcingvirksomheden skal til enhver tid opfylde alle betingelser i sin tilladelse til at drive virksomhed, jf. § 7, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Det følger af § 7, stk. 3, i bekendtgørelsen, at outsourcingvirksomheden skal opretholde en god adfærd.

Outsourcingvirksomheden skal således sikre sig, at leverandøren ikke underminerer ”en god adfærd” i forretningsudøvelsen, herunder de dele heraf, som måtte være outsourcet. Outsourcingvirksomheden kan bl.a. sikre sig dette vha. outsourcingkontrakten, kontroller og overvågning.

Det følger af § 8 i bekendtgørelsen, at outsourcingvirksomheden skal sikre, at risici forbundet med outsourcing indenfor alle forretningsområder indgår i outsourcingvirksomhedens øvrige risikostyring og interne kontrolforanstaltninger. Det ligger i forståelsen af bestemmelsen, at outsourcingvirksomheden i denne forbindelse skal afdække og håndtere alle sine risici, herunder risici forårsaget af aftaler med tredjemand. Rammen for risikostyring bør også gøre det muligt for outsourcingvirksomheden at træffe velinformerede beslutninger om risikovillighed og sikre, at risikohåndteringsforanstaltninger er behørigt gennemført, herunder med hensyn til cyberrisici.

Outsourcingvirksomheden skal have tilstrækkelige kompetencer og ressourcer til at sikre en tilstrækkelig styring, overvågning af og kontrol med outsourcing, jf. § 8, stk. 2, i bekendtgørelsen. Outsourcing bør ikke sænke egnethedskravet for bestyrelsesmedlemmer, direktionen og andre, der besidder nøgleposter. Virksomhedens nøglepersoner skal således også have tilstrækkelige kompetencer og ressourcer ift. de dele af virksomhedens processer, tjenesteydelser og aktiviteter, der er outsourcete. Det fremgår af § 64 c i lov om finansiel virksomhed, hvilke poster der skal betragtes som nøgleposter, og som for virksomheder omfattet heraf skal godkendes af Finanstilsynet.

Outsourcingvirksomheden skal sikre, at den effektivt udøver sine ledelsesbeføjelser i forbindelse med outsourcing, jf. § 9, stk. 1, i bekendtgørelsen. Bestemmelsens fokus ligger på den effektive udøvelse. Outsourcing må ikke medføre, at ledelsesbeføjelserne udhules, og outsourcingvirksomheden dermed ikke effektivt kan udøve disse. Ved outsourcing af kreditgivning må outsourcing eksempelvis ikke medføre, at ledelsesbeføjelserne i forhold til begrænsning af kreditrisiciene reelt set udføres af leverandøren. Dette indebærer ikke, at enhver fejl hos leverandøren medfører, at der ikke er tale om effektiv udøvelse af ledelsesbeføjelser hos outsourcingvirksomheden, men nærmere at outsourcingvirksomheden skal kunne opdage og reagere på fejl hos leverandøren, hvis disse opstår.

Ifølge § 9, stk. 2, i bekendtgørelsen, skal outsourcingvirksomheden ved brug af outsourcing sikre relevante foranstaltninger, der sikrer tilstrækkelig varetagelse af personoplysninger og data, der behandles af leverandører. I en EU-retlig kontekst må bestemmelsen fortolkes på den måde, at outsourcingvirksomheden ved efterlevelse af § 9, stk. 2, i bekendtgørelsen, skal sikre, at leverandører (beliggende i EU og eller/tredjelande), der behandler personoplysninger, har gennemført relevante foranstaltninger i overensstemmelse med forordning 2016/679 (persondataforordningen).

Outsourcingvirksomheden bør under hensyntagen til proportionalitetsprincippet, jf. § 2, vurdere, overvåge og styre alle risici, som følger af aftaler med tredjepart, som de kan blive eller allerede er udsat for, uanset om disse aftaler er outsourcingaftaler.

Det er et krav, at outsourcingvirksomheden ved kritisk eller vigtig outsourcing indenfor en passende tidsramme enten kan overføre opgaven til en anden leverandør, reintegrere opgaven i virksomheden eller lade de forretningsmæssige aktiviteter, der er afhængige af opgaven, ophøre, hvis dette skulle blive nødvendigt, jf. § 9, stk. 3, i bekendtgørelsen. Outsourcingvirksomheden skal således kunne tage konsekvensen af, at leverandøren eksempelvis ikke lever op til sine forpligtelser i kontrakten, og at outsourcingvirksomheden dermed ikke kan udøve ledelsesbeføjelserne effektivt.

8. Ledelsens opgaver og ansvar

Det er bestyrelsen i outsourcingvirksomheden, der har ansvaret for, at outsourcing anvendes betryggende, jf. § 10, stk. 1, i bekendtgørelsen. Bestyrelsens ansvar og opgaver kan ikke outsources, jf. § 10, stk. 2, i bekendtgørelsen. Bestyrelsen skal overvåge direktionens beslutninger og som led i den løbende risikovurdering, overvågning og kontrol sikre, at den modtager rapportering om risici m.v., der er identificeret i forbindelse med kritisk eller vigtig outsourcing, jf. § 10, stk. 3 og stk. 5.

Outsourcingvirksomheden skal have en skriftlig outsourcingpolitik, jf. § 10, stk. 4. Bestyrelsen skal godkende, regelmæssigt revidere og ajourføre politikken og sikre, at den efterleves af virksomheden. De nærmere krav til denne politik fremgår af bekendtgørelsens bilag 1.

Direktionens rapportering til bestyrelsen skal ske periodisk, jf. § 10, stk. 5. Som led i den løbende risikokontrol kan rapporteringen med fordel ske med intervaller efter opgavens betydning og den risiko, som opgavevaretagelsen medfører for outsourcingvirksomheden.

Outsourcingpolitikken skal bl.a. tage stilling til, hvorvidt politikken også skal anvendes ved eventuel outsourcing til en leverandør, der indgår i en koncern, jf. bilag 1, nr. 1, litra i, i bekendtgørelsen. Formålet med bilag 1, nr. 1, litra i, er at præcisere, at visse forhold i outsourcingpolitikken ud fra et proportionalitetssyn ikke nødvendigvis behøver at have samme vægt, hvis der er tale om outsourcing til en ”koncernleverandør”, således at det afgørende ikke nødvendigvis behøver at være, om den pågældende ydelse leveres af leverandør A eller B inden for samme koncern.

Ifølge bilag 1, nr. 2, litra d, må outsourcingpolitikken ikke stride mod eventuelle tilsynsmæssige begrænsninger af tjenesteydelser og aktiviteter. Eksempelvis kan der ikke ske outsourcing af en ydelse til en leverandør (uanset dennes tilladelser), såfremt outsourcingvirksomheden ikke har den pågældende tilladelse.

Bestyrelsen skal opstille klare rammer og betingelser før indgåelse af kritiske eller vigtige outsourcingkontrakter, og for de herved forbundne risici, som bestyrelsen kan acceptere, jf. § 11, stk. 1, i bekendtgørelsen. Rammerne skal besluttet på baggrund af en forudgående analyse, jf. § 11, stk. 2, i bekendtgørelsen. Direktionen kan indgå outsourcingkontrakter med leverandører inden for det af bestyrelsen afgivne mandat, jf. § 12, stk. 4, i bekendtgørelsen. I de tilfælde, hvor direktionen ønsker at agere uden for det af bestyrelsen afgivne mandat, skal bestyrelsen give et nyt mandat eller selv træffe beslutning om outsourcing. Det vil også få betydning i de tilfælde, hvor en allerede indgået aftale om kritisk eller vigtig outsourcing ændrer sig i en sådan grad, at det ikke længere kan anses for at ligge inden for det mandat, bestyrelsen tidligere har givet. Det må afgøres konkret, om en given kritisk eller vigtig outsourcing skal forelægges bestyrelsen til forudgående beslutning, eller om den kan rummes inden for de givne rammer og betingelser. Hvor bestyrelsen alene henviser til kravene i outsourcingpolitikken, er mandatet ikke tilstrækkelig konkretiseret. Afgørende er, at bestyrelsen har givet et klart mandat, hvorunder der bør være taget stilling til virksomhedens risikovillighed, afgrænsning af hvilke processer, aktiviteter eller tjenesteydelser der ønskes outsourcet, prisramme og vilkår for videreoutsourcing. Det givne mandat bør være afgrænset og detaljeret. Såfremt beslutningskompetencen reelt set overføres til direktionen, hvorefter de frit kan agere uden nogle begrænsninger, er mandatet formuleret for bredt.

Det er således ikke et krav, at bestyrelsen som udgangspunkt skal godkende de enkelte outsourcingkontrak-

ter. Afgørende er, at bestyrelsen har truffet beslutning om de overordnede rammer på et fyldestgørende beslutningsgrundlag og har taget stilling til alle større risici samt hvilke foranstaltninger, der er tilstrækkelige.

Indgår outsourcingvirksomheden i en koncern, der benytter en centraliseret forhåndsvurdering af outsourcing, skal outsourcingvirksomheden modtage vurderingen og sikre, at der tages hensyn til outsourcingvirksomhedens særlige struktur og risici i forhåndsvurderingen, jf. § 11, stk. 3, i bekendtgørelsen. Bestemmelsen skal læses i sammenhæng med § 9, stk. 1, om effektiv udøvelse af ledelsesbeføjelser. Følgen af en centraliseret forhåndsvurdering må ikke blive, at outsourcingvirksomheden ikke bevarer sine ledelsesbeføjelser i virksomheden, eller at denne ikke længere effektivt udøver disse.

Direktionen skal indenfor de af bestyrelsen fastlagte rammer sikre, at anvendelse af outsourcing i virksomheden foregår betryggende og sikre, at ansvaret for styring, overvågning og kontrol samt dokumentation af al outsourcing er entydigt placeret, jf. § 12, stk. 1 og 2.

Direktionen skal udpege en outsourcingansvarlig, jf. § 12, stk. 3, i bekendtgørelsen. Den outsourcingansvarlige er ansvarlig for styring og overvågning som en del af outsourcingvirksomhedens ramme for intern kontrol og for sikring af dokumentationen af outsourcing. For at sikre en klar funktionsopdeling bør denne endvidere være direkte ansvarlig overfor direktionen. Den outsourcingansvarlige bør således have mulighed for at rette henvendelse og rapportere direkte til direktionen uanset ansættelsesmæssigt referenceforhold i øvrigt.

Den outsourcingansvarliges funktion skal som udgangspunkt forstås som noget, der udføres i 1. forsvarslinje. Den outsourcingansvarlige vil ikke nødvendigvis foretage de konkrete 1. linje-kontroller m.v. i forhold til den enkelte kontrakt, da dette typisk og mest hensigtsmæssigt vil ske i de enkelte forretningsområder. Det er imidlertid den outsourcingansvarliges opgave at sikre, at outsourcingkontrakterne, rapporteringen, kontrollerne m.v. bliver udført i overensstemmelse med relevante politikker, forretningsgange etc. Ud fra proportionalitetsprincippet vil opgaven hos mindre virksomheder kunne placeres andre steder i organisationen, herunder også i 2. forsvarslinje med passende kompenserende foranstaltninger, men udgangspunktet for funktionen er, at der er tale om en funktion i 1. forsvarslinje. De traditionelle 2. forsvarslinjer (compliance- og risikostyring) bør under alle omstændigheder overvåge og kontrollere, hvorvidt den outsourcingansvarlige er i stand til at identificere, styre og mitigere outsourcing-risici.

Er den outsourcingansvarlige en nøgleperson, skal denne fit-and-proper-vurderes efter § 64 c, i lov om finansiel virksomhed. Dette gælder alene for nøglepersoner i et pengeinstitut og for nøglepersoner i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), som ikke er et pengeinstitut. Som udgangspunkt vil den outsourcingansvarlige ikke være en nøgleperson alene i kraft af ansvaret for outsourcing. Såfremt en virksomhed benytter sig af outsourcing i så høj grad, at funktionen som outsourcingansvarlig dermed bliver vigtig og afgørende for virksomhedens drift, vil den outsourcingansvarlige dog de facto blive en nøgleperson og skal som følge heraf identificeres som sådan. Det vil imidlertid være undtagelsen og vil under alle omstændigheder komme an på en konkret vurdering foretaget af først outsourcingvirksomheden og herefter Finanstilsynet.

I forhold til § 12, stk. 5, skal direktionen sikre, at bestyrelsen orienteres om ændringer af kritisk eller vigtig outsourcing og de potentielle konsekvenser af disse ændringer. Direktionen skal sikre, at bestyrelsen underrettes behørigt om relevante planlagte ændringer vedrørende leverandører, der overvåges centralt, og de potentielle konsekvenser af disse ændringer for de kritiske eller vigtige funktioner. For at bestyrelsen til fulde

kan vurdere konsekvenserne af ændringerne, bør orienteringen bl.a. indeholde et sammendrag af risikoanalysen med juridiske risici og en vurdering af overholdelse af gældende lovgivning og indvirkningen på serviceniveauet.

Kapitel 4

9. Interessekonflikter

Outsourcingvirksomheden skal løbende identificere, vurdere, forebygge og afhjælpe de interessekonflikter, der opstår eller kan opstå ved brug af outsourcing, jf. § 13 i bekendtgørelsen.

Outsourcingvirksomheden kan ved identificering, vurdering og afhjælpning af interessekonflikter inddrage reglerne om interessekonflikter i ledelsesbekendtgørelsen, lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger og lov om kapitalmarkeder. Disse skal alene ses som et supplement, idet § 13 i bekendtgørelsen specifikt vedrører outsourcing.

Hvor outsourcing skaber væsentlige interessekonflikter, herunder mellem virksomheder inden for samme koncern, skal outsourcingvirksomheden træffe passende foranstaltninger til håndtering af de pågældende interessekonflikter. Dette følger af kravet i § 13 om, at outsourcingvirksomheden skal afhjælpe opståede interessekonflikter.

10. Beredskabsplaner

Outsourcingvirksomheden skal udarbejde, vedligeholde og regelmæssigt teste beredskabsplaner med hensyn til kritisk eller vigtig outsourcing, jf. § 14, stk. 1, i bekendtgørelsen. Fsva. kreditinstitutter og investeringselskaber skal beredskabsplanerne være i overensstemmelse med kravene i § 8, stk. 7, i ledelsesbekendtgørelsen.⁶

Beredskabsplanerne kan med fordel indeholde en stillingtagen til den mulighed, at kvaliteten af de outsourcede kritiske eller vigtige processer, tjenesteydelser eller aktiviteter forringes til et uacceptabelt niveau eller slet ikke leveres. I beredskabsplanerne bør der også som minimum tages højde for den potentielle virkning af insolvens eller andre mangler hos leverandøren og, hvor det er relevant, politiske risici i leverandørens jurisdiktion.

Omfanget af beredskabsplanerne bør afspejle den løbende risikovurdering, der foretages i henhold til bekendtgørelsens § 19.

Indgår outsourcingvirksomheden i en koncern, kan outsourcingvirksomheden med de nødvendige tilpasninger i stedet anvende centralt fastlagte beredskabsplaner for outsourcing, jf. § 14, stk. 2, i bekendtgørelsen. Hvis der anvendes centralt fastlagte beredskabsplaner ved koncernintern outsourcing, skal outsourcingvirksomheden være særligt opmærksom på at identificere og afhjælpe eventuelle interessekonflikter, jf. § 13, i bekendtgørelsen, og at outsourcingvirksomheden til stadighed effektivt kan udøve dennes ledelsesbeføjelser, jf. § 9, stk. 1, i bekendtgørelsen. Beredskabsplanerne skal under alle omstændigheder implementeres og

---

⁶ Beredskabsplanerne skal være i overensstemmelse med kravene i artikel 85, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, som implementeret ved § 8, stk. 7, i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

testes af outsourcingvirksomheden (f.eks. ved at være involveret i den centrale afprøvning af beredskabsplanerne) og outsourcingvirksomheden skal vurdere, om beredskabsplanerne er operationelle for outsourcingvirksomheden.

11. Dokumentationskrav

Det følger af § 15 i bekendtgørelsen, at outsourcingvirksomheden skal dokumentere vurderinger og beslutninger, der er nødvendige for at overholde bekendtgørelsen. Et eksempel på, hvordan dokumentationskravet fortolkes er, at outsourcingvirksomheden, bl.a. for at overholde kravene til overvågning og kontrol i bekendtgørelsens kapitel 9, bør dokumentere vurderinger og beslutninger i forhold til leverandørens ydeevne, leverandørens opfyldelse af de aftalte serviceniveauer, kontraktuelle og lovpligtige krav samt eventuelle revideringer af outsourcingvirksomhedens risikovurderinger. Dokumentationskravet skal ses i sammenhæng med proportionalitetsprincippet, således at kravene til dokumentation kan gøres lempeligere på baggrund af kriterierne i § 2.

12. Outsourcingregister

Outsourcingvirksomheden skal, jf. § 16 i bekendtgørelsen, føre og løbende opdatere et register med oplysninger om outsourcing i overensstemmelse med kravene i bilag 2.

Outsourcingvirksomheden skal opbevare dokumentation for afsluttet outsourcing i registeret og øvrig dokumentation i minimum 5 år, medmindre andet følger af anden lovgivning, jf. § 16, stk. 2 i bekendtgørelsen. Andet kan eksempelvis følge af artikel 17 i forordning 2016/679 (persondataforordningen) om ret til sletning, såfremt outsourcingregisteret indeholder persondataoplysninger.

Outsourcingregisteret skal indeholde oplysninger om alle outsourcingordninger, jf. bilag 2, nr. 1, og ikke blot de ordninger, der klassificeres som kritisk eller vigtig outsourcing.

Outsourcingregisteret skal bl.a. indeholde en kort beskrivelse af de data, der er outsourcet, om der er overført personoplysninger, og om behandlingen heraf er outsourcet til en leverandør, jf. bilag 2, nr. 1, litra d. I det øjeblik persondata er overført, vil der som udgangspunkt også være en sket behandling af persondata.

Ved ”cloudtjenester”, jf. bilag 2, nr. 2, skal som udgangspunkt forstås tjenesteydelser leveret ved hjælp af cloudcomputing, dvs. en model, der tillader lettilgængelig og letanvendelig on demand-netværksadgang til en fælles pulje af konfigurerbare computerressourcer (f.eks. netværk, servere, lagring, applikationer og tjenesteydelser), som hurtigt kan leveres og idriftsættes med et minimum af administration eller interaktion med leverandøren. Definitionen stammer fra EBA’s ”Retningslinjer for outsourcing” pkt. 12.

Hvis der er tale om outsourcete cloudtjenester skal registeret indeholde nogle yderligere oplysninger, som fremgår af bilag 2, nr. 2. Derudover skal registeret indeholde yderligere oplysninger om outsourcingordninger, der klassificeres som kritiske eller vigtige, jf. bilag 2, nr. 3.

For så vidt angår kritisk eller vigtig outsourcing skal outsourcingregisteret bl.a. indeholde oplysninger om, hvorvidt de outsourcete processer, tjenesteydelser eller aktiviteter understøtter tidskritisk forretningsdrift, jf. bilag 2, nr. 3, litra k. Ved ”tidskritisk forretningsdrift”, jf. bilag 2, nr. 3, litra k, skal som udgangspunkt forstås processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, hvis manglende udførelse til et planlagt tidspunkt ville føre til væsentlige forstyrrelser i outsourcingvirksomhedens drift.

Outsourcingvirksomheden skal på Finanstilsynet anmodning uden unødigt ophold udlevere oplysninger fra registeret, jf. § 16, stk. 3.

Hvis outsourcingvirksomheden indgår i en koncern, kan outsourcingvirksomheden udpege en virksomhed i koncernen, der fører registeret over outsourcingvirksomhedens outsourcing, jf. § 16, stk. 4, i bekendtgørelsen. Virksomheder i koncernen, der er omfattet af bekendtgørelsen, skal uden unødigt ophold kunne få udleveret sit individuelle register over outsourcing, jf. § 16, stk. 5, i bekendtgørelsen.

13. Exitstrategier

Outsourcingvirksomheden skal ved kritisk eller vigtig outsourcing have skriftlige exitstrategier, der opfylder kravene i bilag 4, jf. § 17, stk. 1, i bekendtgørelsen.

Hvis outsourcingvirksomheden indgår i en koncern, hvor exitplanen for en kritisk eller vigtig outsourcing er blevet etableret på koncernniveau, skal outsourcingvirksomheden modtage et sammendrag af exitplanen og sikre sig, at planen kan udføres effektivt, jf. § 17, stk. 2, i bekendtgørelsen. Bestemmelsen indebærer et selvstændigt ansvar for virksomheden, selvom den indgår i en koncern. Bestemmelsen skal således ses i sammenhæng med § 9, stk. 1, i bekendtgørelsen, om effektiv udøvelse af ledelsesbeføjelser.

Der følger visse krav til exitstrategier, exitplaner, og transitionsplaner af bekendtgørelsens bilag 4. Ved exitstrategi forstås i denne sammenhæng en dokumenteret skriftlig beslutning om, på hvilken måde et outsourcingforhold vil skulle forlades, mens en exitplan forstås som en mere detaljeret plan for, hvordan exitstrategien nærmere eksekveres. Endelig forstås en transitionsplan (overgangsplan) som en mere detaljeret plan for, hvordan man når fra en tilstand til en anden, f.eks. processen når man reintegrerer en outsourcet proces, tjenesteydelse eller aktivitet i outsourcingvirksomheden.

Kravene til indholdet af en outsourcingvirksomheds exitstrategier fremgår af bilag 4, nr. 3. Exitstrategierne skal bl.a. indeholde exitplaner, der er tilstrækkeligt testede, jf. bekendtgørelsens bilag 4, nr. 3, litra b. De fornødne tests kan eksempelvis omfatte analyser af de potentielle omkostninger, konsekvenser, ressourcer og tidsmæssige implikationer af at overføre en outsourcet proces, tjenesteydelse eller aktivitet til en alternativ leverandør. Tests skal sikre, at der opnås en berettiget forventning om, at exitplanerne kan gennemføres rettidigt og inden for de fastsatte rammer. Kravet om test påvirkes af proportionalitetsprincippet, jf. § 2 i bekendtgørelsen. Eksempelvis skal typen af test derfor bl.a. tage højde for omfang, kompleksitet, risici m.v., der er forbundet med virksomhedens outsourcing.

Kapitel 5

14. Outsourcing af tilladelsespligtige processer, tjenesteydelser eller aktiviteter

Hvor udførelse af processer, tjenesteydelser eller aktiviteter kræver tilladelser, skal outsourcingvirksomheden forud for en outsourcing sikre, at leverandøren har de fornødne tilladelser, jf. § 18, stk. 1. Det vil komme an på de konkrete omstændigheder, hvordan dette skal sikres. Det kan ikke generelt kræves, at outsourcingvirksomheden skal indhente kopier af tilladelserne og/eller registreringerne, men omvendt kan det ikke udelukkes, at dette bliver nødvendigt. Som eksempel kan nævnes, at der vil være en formodning for, at en større, velkendt dansk bank har tilladelse som pengeinstitut i landet. Ved vurderingen af nødvendigheden

vil proportionalitetsprincippet således være relevant, jf. § 2 i bekendtgørelsen. Hvis det fremgår af Finanstilsynets virksomhedsregister, at en leverandør har de fornødne tilladelser, kan man også basere sig på denne oplysning. Samlet set er det op til den konkrete outsourcingvirksomhed at vurdere, hvorvidt de har opnået tilstrækkelig godtgørelse for, at de fornødne tilladelser er til stede. Sikring af tilladelserne kan i øvrigt ske som et naturligt led i forbindelse med den forudgående undersøgelse af leverandør, der kræves efter § 20 i bekendtgørelsen.

§ 18, stk. 2, i bekendtgørelsen angår krav til outsourcingvirksomheden, når leverandøren har hjemsted i et andet EU-land end Danmark eller i et andet land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 18, stk. 3, i bekendtgørelsen angår krav til outsourcingvirksomheden, når leverandøren har hjemsted i et land udenfor EU, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Det følger bl.a. af § 18, stk. 3, nr. 2, i bekendtgørelsen, at outsourcingvirksomheden skal sikre, at der foreligger en samarbejdsaftale mellem Finanstilsynet og de myndigheder, der fører tilsyn med leverandøren i hjemlandet. Dette krav træder først i kraft 1. januar 2022, jf. § 31, stk. 2. Finanstilsynet indgår løbende samarbejdsaftaler med tilsyn i andre lande i og udenfor EU. Hvilke samarbejdsaftaler Finanstilsynets har indgået, og med hvilke udenlandske tilsynsmyndigheder, kan findes på Finanstilsynets hjemmeside, www.finanstilsynet.dk.

Kapitel 6

15. Risikovurdering ved anvendelse af outsourcing

Outsourcingvirksomheden skal foretage en risikovurdering før en beslutning om outsourcing eller videre-outsourcing, jf. § 19, stk. 1, i bekendtgørelsen. Outsourcingvirksomheden skal overveje de operationelle risici i forbindelse med de processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, der skal outsources, og træffe nødvendige foranstaltninger for at begrænse disse risici, jf. § 19, stk. 1, nr. 1 og 2.

Det fremgår af § 19, stk. 2, i bekendtgørelsen, hvad risikovurderingen efter stk. 1 som minimum skal indeholde. Outsourcingvirksomheden skal bl.a. foretage en risikobaseret analyse af processerne, tjenesteydelserne og aktiviteterne og relaterede data og systemer i forbindelse med outsourcingen, jf. § 19, stk. 2, nr. 2, i bekendtgørelsen. Ved denne vurdering bør særligt indgå juridiske risici, it-risici, compliance-risici og omdømmemæssige risici, og de tilsynsmæssige begrænsninger i relation til de lande, hvor de outsourcede ydelser leveres eller kan leveres, og hvor data er eller sandsynligvis vil blive opbevaret.

Det følger af § 19, stk. 2, nr. 4, i bekendtgørelsen, at outsourcingvirksomheden skal vurdere den politiske stabilitet og sikkerhedssituationen i de relevante jurisdiktioner. Ved denne vurdering bør lovgivning, herunder lovgivning om databeskyttelse, lovgivning om insolvens, som finder anvendelse i tilfælde af en leverandørs svigt, og eventuelle begrænsninger, der vil opstå i forbindelse med den presserende genopretning af outsourcingvirksomhedens data, samt øvrige myndighedskrav, indgå.

Vurderingen skal, hvor det er relevant, omfatte scenarier af mulige risikohændelser, jf. § 19, stk. 3, i bekendtgørelsen. Disse scenarier omfatter alvorlige operationelle risikohændelser. Outsourcingvirksomhederne bør vurdere de potentielle konsekvenser af mislykkede eller utilstrækkelige processer, tjenesteydelser

eller aktiviteter, herunder de risici, som processer, systemer, personer eller eksterne begivenheder forårsager. Outsourcingvirksomheden bør, under hensyntagen til proportionalitetsprincippet, dokumentere den udførte analyse og dennes resultater, og bør vurdere, i hvilket omfang outsourcing vil øge eller mindske operationelle risici.

Vurderingen skal tage hensyn til de forventede konsekvenser af outsourcing, jf. § 19, stk. 4, i bekendtgørelsen. Outsourcingvirksomheden kan i risikovurderingen inddrage forventede fordele og omkostninger ved den foreslåede outsourcing, herunder vægte risici, der kan reduceres eller styres bedre i forhold til risici, der kan opstå som følge af den foreslåede outsourcing. Ved analysen af koncentrationsrisici, jf. § 19, stk. 4, nr. 1, i bekendtgørelsen, bør bl.a. indgå en vurdering af outsourcing til en dominerende leverandør, der ikke er let substituerbar, og flere outsourcingaftaler med den samme leverandør eller nært forbundne leverandører.

I § 19, stk. 5, i bekendtgørelsen fremgår nogle parametre, som vurderingen skal tage hensyn til, hvis videreoutsourcing er tilladt. I risikovurderingen skal indgå de risici, der er forbundet med videreoutsourcing, jf. § 19, stk. 5, nr. 1, i bekendtgørelsen. Disse risici omfatter eventuelle yderligere risici, der kan opstå, hvis underleverandøren er beliggende i et andet land end leverandøren, og således er underlagt andre regler. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis leverandøren er beliggende udenfor EU, mens underleverandøren er beliggende i et EU-land eller omvendt.

Risikovurderingen skal endeligt tage højde for risici ved et eventuelt ophør af outsourcingen, herunder risici ved at overføre den outsourcete proces, tjenesteydelse eller aktivitet til en anden leverandør eller ved at reintegrere processen, tjenesteydelsen eller aktiviteten i outsourcingvirksomheden, jf. § 19, stk. 6, i bekendtgørelsen.

16. Forudgående undersøgelse af leverandør

En outsourcingvirksomhed skal, før der træffes beslutning om valg af leverandør ved outsourcing, foretage en undersøgelse af leverandøren, jf. § 20, stk. 1, i bekendtgørelsen.

For at sikre, at outsourcing foregår på en betryggende måde, bør outsourcingvirksomheden ved kritisk eller vigtig outsourcing sikre, at leverandøren har tilstrækkelige kompetencer og ekspertise, kapacitet, ressourcer og hvor relevant, den eller de krævede myndighedstilladelser eller registreringer til at udføre den kritiske eller vigtige funktion på en pålidelig og professionel måde.

Det fremgår af § 20, stk. 2, i bekendtgørelsen, hvad den forudgående undersøgelse som minimum skal indeholde en vurdering af. Denne skal bl.a. tage stilling til, om leverandøren og eventuelle underleverandører handler i overensstemmelse med outsourcingvirksomhedens værdier og adfærdskodeks, jf. § 20, stk. 2, nr. 6, i bekendtgørelsen. Ved outsourcingvirksomhedens værdier og adfærdskodeks skal forstås, at leverandører og underleverandører handler på en etisk og socialt ansvarlig måde og efterlever internationale standarder for blandt andet menneskerettigheder, miljøbeskyttelse og sikrer passende arbejdsbetingelser, herunder forbud mod børnearbejde.

Vurderingen af leverandøren skal ske på et kvalificeret grundlag, og arbejdet med at tilvejebringe et sådan grundlag er mere omfattende i forhold til en leverandør, hvor outsourcingvirksomheden ikke fra en pålidelig tredjemand, f.eks. en virksomhed i outsourcingvirksomhedens koncern, har en vis grad af viden om, at leve-

randøren på kvalificeret vis kan levere den ønskede outsourcingaktivitet. Ved fornyelse af eksisterende kontrakter kan outsourcingvirksomheden bl.a. basere sig på erfaringerne med leverandøren. Kravet til intensiteten af den forudgående undersøgelse af leverandør påvirkes i øvrigt af proportionalitetsprincippet, jf. § 2.

Kapitel 7

17. Outsourcingkontrakt

Outsourcingvirksomheden skal indgå en skriftlig outsourcingkontrakt med leverandøren, hvor parternes rettigheder og forpligtelser klart fremgår, jf. § 21, stk. 1, i bekendtgørelsen.

Det er outsourcingvirksomhedens ansvar, at kravene i § 21 og bilag 3 bliver en del af kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren. Når der i bilag 3 henvises til outsourcingkontrakten, menes der alene det kontraktuelle grundlag, hvorimod der ved henvisning til outsourcingaftalen også menes andre aftaler, der ikke fremgår direkte af kontrakten, men er afledte aftaler. Et eksempel herpå er, at outsourcingvirksomheden efter aftale løbende har en veto- eller udtaleret på de forretningsgange, som leverandøren anvender ved udførelsen af den outsourcete aktivitet.

Hvis der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing, skal outsourcingkontrakten opfylde kravene i bilag 3 i sin helhed, jf. § 21, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Ved outsourcing, der ikke er kritisk eller vigtig, skal kontrakten alene opfylde visse af kravene i bilag 3. For det første skal kontrakten opfylde kravene i bilag 3, nr. 3, såfremt der er tale om outsourcing af en it-ydelse, jf. § 21, stk. 3 i bekendtgørelsen. Dette indebærer, at kontrakten ved outsourcing af it-ydelser skal definere data- og systemsikkerhedskrav og sikre, at leverandører opfylder relevante it-sikkerhedsstandarder, som sætter outsourcingvirksomheden i stand til at efterleve sin it-sikkerhedspolitik. Derudover skal kontrakten opfylde kravene i bilag 3, nr. 4, og § 21, stk. 5, ud fra en risikobaseret tilgang, jf. § 21, stk. 4. Disse bestemmelser vedrører begge rettigheder til adgang og revision for outsourcingvirksomheden, Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet eller en tredjepart, der er udpeget af outsourcingvirksomheden til at udøve disse rettigheder. Outsourcingvirksomheden skal således sikre retten til adgang og revision i kontrakten ud fra en risikobaseret tilgang ved al outsourcing, hvorimod kravet altid gælder for kritisk eller vigtig outsourcing – uden hensyntagen til denne risikobaserede tilgang.

Uanset om en outsourcing er kritisk eller vigtig, skal outsourcingvirksomheden sikre sig, at outsourcingkontrakten ikke hindrer Finanstilsynets mulighed for at indsamle oplysninger og have undersøgelsesbeføjelser i henhold til §§ 261 og 344-352 i lov om finansiell virksomhed⁷. Dette følger af § 21, stk. 4 og 5, i bekendtgørelsen. Finanstilsynet skal uden retskendelse kunne få adgang hos leverandører og underleverandører, hvis disse har hjemsted i Danmark, jf. § 347, stk. 6, i lov om finansiell virksomhed og tilsvarende § 132, stk. 4, i lov om betalinger og § 215, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder. I forhold til leverandører beliggende i udlandet skal det være aftalt i kontrakten, at Finanstilsynet kan få adgang uden retskendelse. Dette følger af bekendtgørelsens bilag 3, nr. 4, som sætter visse krav til kontrakten, der skal sikre rettigheder til adgang og revision

---

⁷ Uanset om en outsourcing er kritisk eller vigtig skal outsourcingvirksomheden sikre sig, at outsourcingkontrakten ikke hindrer Finanstilsynets mulighed for at indsamle oplysninger og have undersøgelsesbeføjelser i henhold til artikel 63, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/59/EU, som implementeret ved lov om finansiell virksomhed § 261, og artikel 65, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU, som implementeret ved lov om finansiell virksomhed §§ 344-352. Dette gælder alene for de virksomhedstyper, der er omfattet af bestemmelserne.

hos leverandøren. Adgangen er ikke ubegrænset, da den kun vedrører oplysninger om den outsourcete proces, tjenesteydelse eller aktivitet. Finanstilsynet skal som offentlig myndighed følge de forvaltningsretlige principper, herunder proportionalitetsprincippet, og Finanstilsynet vil som udgangspunkt skaffe de nødvendige oplysninger hos outsourcingvirksomheden.

Træffer Finanstilsynet beslutning om, at en outsourcing skal bringes til ophør, jf. § 72 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, § 39, stk. 2, i lov om betalinger og § 62, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, påhviler det outsourcingvirksomheden inden for den fastsatte frist enten at gennemføre outsourcing til en anden leverandør i overensstemmelse med reglerne i denne bekendtgørelse eller selv at overtage de outsourcete aktiviteter.

Leverandørens opsigelsesvarsel bør gøres til en del af det kontraktuelle grundlag for at sikre, at outsourcingvirksomheden kan føre en tilstrækkelig risikostyring.

Kontraktens bestemmelser bør løbende tilpasses outsourcingvirksomhedens anvendelse og afhængighed af de outsourcete processer, tjenesteydelser eller aktiviteter. Der er risiko for, at anvendelsen og dermed også afhængigheden af de outsourcete funktioner vokser, og det er vigtigt, at kontraktbestemmelserne tager højde for det eller ændres ved genforhandling. Afhængigheden af de outsourcete funktioner kan eksempelvis vokse i det tilfælde, at en outsourcingordning ændrer karakter i en sådan grad, at der bliver tale om kritisk eller vigtig outsourcing.

I bilag 3, nr. 1, litra o, er det fastslået, at outsourcingkontrakten for kritisk eller vigtig outsourcing skal indeholde krav, der sikrer, at de data, der tilhører outsourcingvirksomheden og tilhørende relevante systemer, kan tilgås i tilfælde af insolvens, afvikling eller ophør af leverandørens forretningsaktiviteter. Med termen ”sikres” er der alene tale om et kontraktkrav, dvs. det vil som udgangspunkt være fornøden sikring at kontrahere om dette.

Bilag 3, nr. 2, angiver nærmere de kontraktkrav, der skal være opfyldte, såfremt outsourcingkontrakten for kritisk eller vigtig outsourcing tillader videreoutsourcing. Det følger af bekendtgørelsens bilag 3, nr. 2, litra g, at outsourcingvirksomheden, hvor det er hensigtsmæssigt, skal have en kontraktuel ret til at modsætte sig den planlagte videreoutsourcing eller væsentlige ændringer i eksisterende videreoutsourcingaftaler eller ret til, at outsourcingvirksomheden udtrykkeligt skal godkende den planlagte videreoutsourcing eller væsentlige ændringer i eksisterende videreoutsourcingaftaler. Uanset at det følger af bestemmelsen, at dette alene er, hvor det er hensigtsmæssigt, vil det sjældent ikke være relevant at have retten til modsætte sig ibrugtagning af ny videreoutsourcing eller ved væsentlige ændringer, stille krav om egentlig godkendelse. Tilfælde, hvor det ikke vil være relevant at kræve ret til at modsætte sig eller kræve udtrykkelig godkendelse vil f.eks. alene være, hvis kredsen af underleverandører, som også kan være outsourcingvirksomheden selv, på forhånd er specifikt fastlagt.

Ved outsourcingvirksomhedens kontraktuelle opsigelsesret, kan kontrakten indeholde en ret til delvis opsigelse, således at outsourcingvirksomheden kan undlade at opsig hele outsourcingaftalen, men i stedet kan vælge at opsig delvist eller ikke at bruge den del af outsourcingleverandørens ydelser, som påtænkes videreoutsourcet, såfremt en videreoutsourcing ikke kan accepteres. Emnet er nærmere behandlet i vejledningens afsnit 6 om videreoutsourcing.

Ved henvisningen til, at outsourcingkontrakten, hvis denne tillader videreoutsourcing, skal forpligte leverandøren til at overholde alle lovkrav med hensyn til beskyttelse af data, der gælder for outsourcingvirksomheden, jf. bilag 3, nr. 2, litra e, henvises der eksempelvis til beskyttelse af personoplysninger, og at bankhemmeligheder eller lignende juridisk tavshedspligt med hensyn til kunders oplysninger, hvor dette er relevant, er overholdt.

Bilag 3, nr. 2, litra j, omhandler leverandørens overvågning og kontrol med underleverandører. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den overvågning og kontrol, som outsourcingvirksomheden foretager af leverandøren, skal forplante sig i videreoutsourcingkæden, hvorfor det gøres til et kontraktkrav ved videreoutsourcing.

Outsourcingkontrakten skal sikre, at den interne revision i outsourcingvirksomheden kan foretage revision af den outsourcete proces, tjenesteydelse eller aktivitet, jf. bilag 3, nr. 4, litra a, i bekendtgørelsen. Virksomhedens interne revision bør planlægge og udføre sine revisioner ud fra en risikobaseret tilgang. Aftalparterne kan vælge i kontrakten at angive, at revisionsadgangen skal være risikobaseret, så længe det er outsourcingvirksomheden med eventuelle input fra dennes interne revision, der beslutter, hvad der er risikobaseret. Outsourcingvirksomhedens interne revision bør udøve dennes ret til adgang og revision, fastlægge revisionshyppigheden og områder, der skal revideres, ud fra en risikobaseret tilgang og overholde relevante, almindeligt accepterede, nationale og internationale revisionsstandarder.

Bilag 3, nr. 5, litra b, omhandler krav om outsourcingvirksomhedens udtrykkelige mulighed for at opsige i outsourcingkontrakten, hvor der er hindringer, som kan ændre resultatet af den outsourcete proces, tjenesteydelse eller aktivitet. Bestemmelsen skal forstås på den måde, at det skal vurderes, om der er hindringer for, at de aftalte leverancer kan leveres.

Kapitel 8

18. Databeskyttelse og it-relateret outsourcing

It-outsourcing, herunder cloud-outsourcing, skal efterleve bekendtgørelsen på lige vilkår med øvrig outsourcing. Ved it-outsourcing gælder desuden § 22 i bekendtgørelsen, der specifikt vedrører databeskyttelse og it-relateret outsourcing.

Outsourcingvirksomheden skal tage hensyn til forskelle i nationale bestemmelser, når der sker outsourcing eller videreoutsourcing af data, jf. § 22, stk. 1. Outsourcingvirksomheden skal altid iagttage øvrig lovgivning, bl.a. ved behandling af personoplysninger foranlediget af outsourcing, herunder reglerne i databeskyttelsesloven og artikel 32 om behandlingssikkerhed i forordning 2016/679 (persondataforordningen). Dette er særligt relevant ved outsourcing eller videreoutsourcing til leverandører med hjemsted udenfor EU, hvor reglerne i f.eks. persondataforordningen ikke gælder. For at opfylde kravene, der vedrører beskyttelse af data, bør outsourcingvirksomheden således være særlig opmærksom på at sikre, at fortrolige, personlige eller på anden måde følsomme oplysninger ikke uberettiget kommer tredjemand i hænde. Det kan derfor med fordel fremgå af kontrakten, at kundeoplysninger hos leverandøren skal behandles på samme måde som hos outsourcingvirksomheden selv, således at leverandøren overholder de lovkrav med hensyn til beskyttelse af data, der gælder for outsourcingvirksomheden.

Outsourcingvirksomheden kan i den forbindelse evt. kræve, at der er foranstaltninger hos leverandøren, der sikrer, at fortrolige oplysninger kun er tilgængelige for de medarbejdere hos leverandøren, der har et arbejdsmæssigt behov herfor. For at sikre at sådanne foranstaltninger er effektive, bør beskyttelsen også gælde efter outsourcingens ophør, således at leverandøren og dennes personale også vil være omfattet af disse bestemmelser efter kontraktens ophævelse.

Outsourcingvirksomheden skal, hvor det er relevant, sikre, at den er i stand til at udføre test af it-sikkerheden for at vurdere effektiviteten af foranstaltninger til modvirkning af cyber- og informationsrisici samt kommunikationsteknologiske risici, jf. § 22, stk. 3, i bekendtgørelsen. Det kan være særligt relevant at udføre test af it-sikkerhed ved opståede sikkerhedsbrister. Foranstaltningerne til modvirkning af cyber- og informationsrisici samt kommunikationsteknologiske risici udgør f.eks. interne it-kontrolmekanismer, herunder it-sikkerhedskontrol og afhjælpende foranstaltninger, så som interne forretningsgange ved sikkerhedsbrud.

Kapitel 9

19. Overvågning og kontrol

Outsourcingvirksomheden skal sikre en tilstrækkelig overvågning, undersøgelse og kontrol af leverandørens arbejde og foretage revisionsmæssige gennemgange af leverandøren, jf. § 23 i bekendtgørelsen. Bestemmelsen skal forstås som en afspejling af de krav, der er til virksomheden, hvis denne bibeholder en opgave hos sig selv. I et sådant tilfælde vil der være nogle kontrolkrav, der skal foregå i henholdsvis 1., 2. og 3. forsvarslinje hos virksomheden. Formålet med § 23 i bekendtgørelsen er således at sikre, at outsourcingvirksomheden fører en tilsvarende kontrol i de tre forsvarslinjer, selv om en proces, tjenesteydelse eller aktivitet bliver outsourcet til en leverandør.

Ved ”revisionsmæssig gennemgang”, jf. § 23, stk. 1, skal forstås den type gennemgang, der ville være foretaget af outsourcingvirksomheden eller en tredjepart udpeget af virksomheden, hvis outsourcingvirksomheden selv havde udført den outsourcete proces, tjenesteydelse eller aktivitet. Gennemgangen vil som udgangspunkt foregå i 3. forsvarslinje hos outsourcingvirksomheden, men der kan også anvendes fælles revisioner, interne revisionsrapporter, tredjepartscertificeringer eller tredjepartsrevisionsrapporter stillet til rådighed af leverandøren, i det omfang disse typer revision foregår i overensstemmelse med §§ 26-27 i bekendtgørelsen.

Ved besøg hos en leverandør, jf. § 23, stk. 4, skal outsourcingvirksomheden tage behørigt hensyn til leverandørens drift og sikkerhed, hvis leverandøren betjener andre kunder. Det bør i den forbindelse sikres, at leverandørens eventuelle andre kunder ikke udsættes for risici (f.eks. risici for indvirkning på serviceniveauet, datatilgængelighed, fortrolighedsaspekter), eller at sådanne risici mindskes.

Ifølge § 23, stk. 7, skal outsourcingvirksomheden løbende sikre, at en outsourcing opfylder hensigtsmæssige resultat og kvalitetsstandarder i overensstemmelse med outsourcingvirksomhedens politikker. Dette skal ske på en i § 23, stk. 7, nr. 1-3, nærmere angiven måde. § 23, stk. 1 og 7, i bekendtgørelsen, finder anvendelse på al outsourcing, men fokus i overvågning og kontrol bør ud fra en risikobaseret tilgang særlig være på kritisk eller vigtig outsourcing.

Ifølge § 24 i bekendtgørelsen skal outsourcingvirksomheden træffe passende foranstaltninger og om nødvendigt bringe outsourcingkontrakten til ophør med øjeblikkelig virkning, hvis den finder mangler i varetagelsen af den outsourcete proces, tjenesteydelse eller aktivitet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 9, stk. 1, i bekendtgørelsen, om effektiv udøvelse af ledelsesbeføjelser. Det forudsættes, at outsourcingvirksomheden foretager overvågning og kontrol af leverandøren, jf. § 23, for at denne effektivt kan vælge at bringe outsourcingkontrakten til ophør (og dermed effektivt udøve dennes ledelsesbeføjelser), hvis dette skulle blive nødvendigt.

§ 24 finder ligesom § 23, stk. 1 og 7, anvendelse på al outsourcing, men fokus i overvågning og kontrol bør på samme vis ud fra en risikobaseret tilgang særlig være på kritisk eller vigtig outsourcing.

20. Brug af centraliseret overvågning og kontrol

Outsourcingvirksomheden har mulighed for at benytte en centraliseret overvågningsfunktion. I § 25, stk. 1 og 2, i bekendtgørelsen fastlægges nærmere, hvad outsourcingvirksomheden skal sikre sig ved benyttelsen af en sådan.

Ved ”centraliseret overvågningsfunktion” forstås en overvågningsfunktion etableret i en koncern, der håndterer overvågning og kontrol af alle eller flere af koncernvirksomhedernes outsourcing. Kontrollen, som den centraliserede overvågningsfunktion udfører, er en funktion i 1. forsvarslinje, der kan håndteres centralt i en koncern, men fungerer i øvrigt uafhængigt af forsvarslinjerne. Den centraliserede overvågning udgør i sig selv outsourcing, hvis den ikke udføres af outsourcingvirksomheden.

Outsourcingvirksomheden skal sikre sig, at den til stadighed har et tilstrækkeligt kendskab til processen, tjenesteydelsen eller aktiviteten, således at det er muligt at foretage den kontrol og overvågning, som er pålagt outsourcingvirksomheden. Det er ligeledes af stor betydning, at outsourcingvirksomheden har tilstrækkelige ressourcer og viden om processen, tjenesteydelsen eller aktiviteten til at håndtere den situation, at man bliver nødt til at trække processen, tjenesteydelsen eller aktiviteten fra den pågældende leverandør og finde en anden løsning af opgaven. Det vil komme an på en konkret vurdering, navnlig af outsourcingvirksomhedens størrelse og ydelsernes kompleksitet, hvor store ressourcer og viden om ydelsen der kræves af virksomheden, jf. § 2 i bekendtgørelsen. Virksomheden må under alle omstændigheder ikke outsource i så høj grad, at den bliver en tom skal, jf. § 7.

21. Brug af fælles revisioner med andre af leverandørens kunder

Outsourcingvirksomheden kan, ud over tredjepartscertificeringer, tredjepartsrevisionsrapporter og interne revisionsrapporter stillet til rådighed af leverandører, jf. § 27, stk. 1, anvende fælles revision, der tilrettelægges og udføres i fællesskab med andre af leverandørens kunder, eller en tredjepart, udpeget af outsourcingvirksomheden og andre af leverandørens kunder i fællesskab, jf. § 26 i bekendtgørelsen.

22. Brug af interne revisionsrapporter, tredjepartscertificeringer og tredjepartsrevisionsrapporter stillet til rådighed af leverandøren

Outsourcingvirksomheden kan anvende tredjepartscertificeringer, tredjepartsrevisionsrapporter og interne revisionsrapporter stillet til rådighed af leverandøren, jf. § 27, stk. 1. Ved anvendelsen af disse skal betingelserne i § 27, nr. 1-7, være opfyldt.

Ved ”revisionsrapporter”, jf. § 27 i bekendtgørelsen, indgår også systemrevisionserklæringer.

Ved egnetheden hos den eller de parter, der udfører certificeringen eller revisionen, jf. § 27, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelsen, bør virksomheden inddrage kvalifikationer, ekspertise, genudførelse og kontrol af revisionsbeviset i de underliggende revisionsdokumenter.

Outsourcingvirksomheden skal sikre, at certificeringerne og revisionerne udføres i henhold til anerkendte relevante branchestandarder og omfatter test af nøglekontrollers operationelle effektivitet, jf. § 27, stk. 1, nr. 5, i bekendtgørelsen. Betingelsen om udførelse i henhold til anerkendte relevante branchestandarder såvel som betingelsen om test af nøglekontrollers operationelle effektivitet gælder, uanset om der anvendes revisioner eller certificeringer.

Outsourcingvirksomheden skal have kontraktuel ret til at kræve, at certificeringernes eller revisionsrapporternes anvendelsesområde udvides til andre relevante systemer og kontroller, jf. § 27, stk. 1, nr. 6, i bekendtgørelsen. Antallet og hyppigheden af anmodninger om udvidelse af anvendelsesområdet bør være rimelige og berettigede ud fra et risikostyringsperspektiv, hvilket skal forstås ud fra outsourcingvirksomhedens risikostyring.

Anvender outsourcingvirksomheden tredjepartscertificeringer, tredjepartsrevisionsrapporter eller interne revisionsrapporter stillet til rådighed af leverandøren, skal den sikre, at outsourcingvirksomheden kan opfylde sine regulatoriske forpligtelser, jf. § 27, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Outsourcingvirksomheden må for kritisk eller vigtig outsourcing ikke over tid udelukkende forlade sig på tredjepartscertificeringer, tredjepartsrevisionsrapporter eller interne revisionsrapporter, der er stillet til rådighed af leverandøren, jf. § 27, stk. 3, i bekendtgørelsen.

Kapitel 10

23. Meddelelse til Finanstilsynet

Outsourcingvirksomheden skal i god tid meddele Finanstilsynet om en planlagt kritisk eller vigtig outsourcing, jf. § 28, stk. 1.

Der er efter § 28 i bekendtgørelsen tale om en meddelelse, som kan ske på et skema, der kan hentes på www.virk.dk. Underretningen kan ske gennem fuldmagt. Selve kontrakten behøves ikke medsendt. Underretningspligten finder anvendelse for nye kontrakter og ændringer eller hændelser til allerede indgåede outsourcingkontrakter, der kan have en væsentlig indvirkning på den fortsatte levering.

Meddelelsen skal indeholde de oplysninger, som nævnes i bilag 2, nr. 1, dvs. de oplysninger, der skal registreres i outsourcingregisteret for al outsourcing.

Meddelelsen skal ske i ”god tid”. Hvad der skal forstås ved ”god tid” vil bero på en konkret vurdering. Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet som udgangspunkt underrettes tids nok til at kunne gøre indsigelse eller gøre outsourcingvirksomheden opmærksom på eventuelle uhensigtsmæssigheder ved outsourcingen eller leverandøren. Finanstilsynet skal ikke godkende outsourcingen, og en manglende indsigelse er ikke udtryk for en godkendelse.

Outsourcingvirksomhedens kontrakter, der er indgået før 1. juli 2020, bliver først omfattet af meddelelsespligten, når der sker genforhandling eller revidering af kontrakten efter denne dato, jf. bekendtgørelsens § 32.

Kapitel 11

24. Dispensation

Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra bestemmelserne i bekendtgørelsen, jf. § 29. Dispensationsadgangen kan tænkes anvendt i de situationer, hvor en virksomhed, f.eks. på grund af EU-udbudsregler, ikke kan ændre kontrakten uden meget store omkostninger. Dispensationen vil kunne ske efter et konkret skøn, men vil alene kunne gives i særlige tilfælde. Dispensationsadgangen er således begrænset.

Kapitel 12

25. Straf

Overtrædelse af §§ 5-25, §§ 27 og 28 og § 32, stk. 3, kan efter § 30, stk. 1, i bekendtgørelsen straffes med bøde. Der kan pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. § 30, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Kapitel 13

26. Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. juli 2020, jf. § 31, stk. 1.

Bekendtgørelsens § 18, stk. 3, nr. 2, træder først i kraft den 1. januar 2022, jf. § 31, stk. 2. Dette indebærer, at outsourcingvirksomheden først efter denne dato, ved outsourcing af tilladelsespligtige processer, tjenesteydelser eller aktiviteter til en leverandør udenfor EU, hvor Unionen ikke har indgået aftale med det pågældende land på det finansielle område, skal sikre sig, at der foreligger en samarbejdsaftale mellem Finanstilsynet og de myndigheder, der fører tilsyn med leverandøren i hjemlandet.

Bekendtgørelsen finder anvendelse på outsourcingkontrakter, der indgås, revideres eller genforhandles den 1. juli 2020 eller derefter, jf. § 32, stk. 1. Efter § 32, stk. 2, skal outsourcingkontrakter, der er indgået inden den 1. juli 2020, senest den 31. december 2022 være i overensstemmelse med reglerne i denne bekendtgørelse. For outsourcingkontrakter, der er indgået inden den 1. juli 2020, finder de hidtidigt gældende regler anvendelse indtil den 31. december 2022.

Er outsourcingkontrakter om kritisk eller vigtig outsourcing ikke bragt i overensstemmelse med bekendtgørelsen senest den 31. december 2022, skal outsourcingvirksomheden underrette Finanstilsynet herom, herunder om de foranstaltninger, der er planlagt for at bringe outsourcingkontrakten i overensstemmelse med bekendtgørelsen eller den mulige exitstrategi, jf. § 32, stk. 3.

Overgangsordningen finder kun anvendelse på selve kontrakten, hvorfor bekendtgørelsens øvrige krav finder anvendelse på kontraktforholdet under hensyntagen til indholdet af kontrakten omfattet af overgangsordningen. Bekendtgørelsens krav, der ikke i sig selv vedrører outsourcingkontrakten, er således trådt i kraft fra den 1. juli 2020.

Finanstilsynet, den ____ 2020

Kamilla Karen Hjølund

/ XXXX